

nia zaleceń związanych z poprzednią kontrolą, zwięzłe ustalenia wyników przeprowadzonej kontroli, ustosunkowanie się kierownika zakładu do tych ustaleń oraz wydane zalecenia pokontrolne.

2. Oryginał sprawozdania przechowuje się w aktach właściwego sądu wojewódzkiego. Prezes sądu wojewódzkiego przesyła odpis sprawozdania w terminie 14 dni od zakończenia kontroli kierownikowi kontrolowanego zakładu oraz organowi sprawującemu nadzór nad tym zakładem.

3. W razie stwierdzenia istotnych uchybień w działalności kontrolowanego zakładu, prezes sądu wojewódzkiego przesyła odpis sprawozdania również Ministerstwu Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 7. 1. Kierownik kontrolowanego zakładu lub organ sprawujący nadzór nad tym zakładem może w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania zgłosić prezesowi sądu wojewódzkiego zastrzeżenia lub wnioski dotyczące ustaleń i zaleceń pokontrolnych.

2. Kierownik kontrolowanego zakładu lub organ sprawujący nadzór nad tym zakładem na żądanie sędziego składa w terminie 14 dni informację dotyczącą zakresu i sposobu wykonania zaleceń pokontrolnych.

§ 8. 1. W celu zapewnienia prawidłowego sprawowania kontroli oraz właściwego wykonywania zaleceń pokontrolnych prezes sądu wojewódzkiego może organizować, w uzgodnieniu z lekarzem wojewódzkim, narady z udziałem sędziów sprawujących kontrolę zakładów, jak również z udziałem kierowników kontrolowanych zakładów.

2. O terminie i przedmiocie narady zawiadamia się Ministerstwo Sprawiedliwości oraz Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13. maja 1983 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

112

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 maja 1983 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania w przedmiocie leczenia odwykowego osób uzależnionych od alkoholu, umieszczonych w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.

Na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich, zwanych dalej „zakładami”, prowadzi się leczenie odwykowe oraz profilaktykę przeciwalkoholową.

2. Leczeniem odwykowym obejmuje się umieszczone w zakładach osoby, u których stwierdzono uzależnienie od alkoholu, zwane dalej „osobami uzależnionymi”, a profilaktyką przeciwalkoholową — w miarę potrzeby inne osoby umieszczone w tych zakładach.

§ 2. 1. Do leczenia odwykowego w zakładach kieruje się osoby uzależnione, zakwalifikowane do takiego leczenia przez lekarzy tych zakładów.

2. Leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach prowadzi się metodami i środkami ogólnie stosowanymi w tego rodzaju leczeniu i profilaktyce.

§ 3. Leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach prowadzi fachowy personel służby zdrowia zatrudniony w tych zakładach.

§ 4. 1. W miarę potrzeby tworzy się w zakładach poradnie odwykowe.

2. Do poradni tych kieruje się osoby uzależnione, wobec których stosowana uprzednio profilaktyka i leczenie okazały się niewystarczające.

§ 5. 1. Poradnie odwykowe w zakładach są komórkami organizacyjnymi zakładów.

2. Poradnie odwykowe tworzy i znosi prezes sądu wojewódzkiego w porozumieniu z właściwym lekarzem wojewódzkim.

3. Lekarz wojewódzki, właściwy ze względu na położenie zakładu, powinien zapewnić zakładom fachową konsultację w zakresie lecznictwa odwykowego, a poradniom odwykowym — ponadto personel specjalistyczny.

§ 6. 1. W skład personelu poradni odwykowej powinni wchodzić: lekarz, psycholog i pielęgniarka. Poradnią kieruje lekarz lub psycholog.

2. Personel zakładów, a zwłaszcza wychowawcy, powinien być przeszkolony w zakresie działalności przeciwalkoholowej.

3. Personel zakładów współpracuje z personelem prowadzącym leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową.

§ 7. Poradnia odwykowa zwraca się do zakładu leczniczego, który uprzednio prowadził leczenie odwykowe osoby uzależnionej, o udzielenie szczegółowych informacji dotyczących przebiegu leczenia. Informacje powinny być nadesłane w terminie 14 dni.

§ 8. O przebiegu leczenia odwykowego prowadzonego w zakładzie oraz o terminie zwolnienia osoby uzależnionej i o potrzebie objęcia jej dalszym leczeniem zakład zawiadamia właściwy sąd oraz poradnię odwykową właściwą ze względu na miejsce zamieszkania osoby uzależnionej, przesyłając do poradni kartę informacyjną o przebiegu leczenia.

§ 9. W wypadkach wymagających leczenia odwykowego, wykraczającego poza zakres działania poradni odwykowej, kierownik zakładu, na wniosek lekarza, po uzyskaniu zgody sądu wykonującego orzeczenie, może umieścić osobę uzależnioną w stacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego.

§ 10. Personel prowadzący leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach współdziała z właściwymi zakładami lecznictwa odwykowego.

§ 11. Zakłady współdziałają z instytucjami i organizacjami społecznymi zajmującymi się działalnością przeciwalkoholową, a zwłaszcza z terenowymi oddziałami Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego.

§ 12. Szkolenie, i doskonalenie zawodowe personelu prowadzącego leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach, jak również współdziałającego z nimi personelu pedagogicznego zakładów w zakresie

leczenia odwykowego i profilaktyki przeciwalkoholowej, zapewniają wyznaczone zakłady społeczne służby zdrowia.

§ 13. Dokumentację i sprawozdawczość statystyczną dotyczącą leczenia odwykowego osób uzależnionych od alkoholu prowadzi się w zakładach na zasadach obowiązujących w zakładach społecznych służby zdrowia, a ponadto dokonuje się adnotacji dotyczących tego leczenia w indywidualnej dokumentacji lekarskiej osób uzależnionych, prowadzonej przez zakłady.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

113

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 maja 1983 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania w przedmiocie leczenia odwykowego osób umieszczonych w zakładach karnych, aresztach śledczych i ośrodkach przystosowania społecznego.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakładach karnych, aresztach śledczych i ośrodkach przystosowania społecznego, zwanych dalej „zakładami”, prowadzi się leczenie odwykowe oraz profilaktykę przeciwalkoholową.

2. Leczeniem odwykowym w zakładach obejmuje się umieszczone w tych zakładach osoby, u których stwierdzono uzależnienie od alkoholu, zwane dalej „osobami uzależnionymi”, a profilaktyką przeciwalkoholową — w miarę potrzeby inne osoby umieszczone w tych zakładach.

§ 2. 1. Do leczenia odwykowego w zakładach kieruje się osoby uzależnione, w stosunku do których orzeczony został przez sąd obowiązek poddania się leczeniu, jak również osoby zakwalifikowane do takiego leczenia przez lekarzy tych zakładów, w szczególności osoby, w stosunku do których w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem opinie biegłych zawierały wskazania do leczenia odwykowego.

2. Leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach prowadzi się metodami i środkami ogólnie stosowanymi w tego rodzaju leczeniu i profilaktyce.

§ 3. 1. Leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach prowadzi się w poradniach i oddziałach odwykowych. Profilaktykę przeciwalkoholową prowadzi się również w ambulatoriach.

2. Do poradni odwykowych w zakładach kieruje się osoby uzależnione, uznające potrzebę leczenia odwykowego oraz współdziałające w procesie leczenia z personelem poradni.

3. Do oddziałów odwykowych w zakładach kieruje się osoby uzależnione, wymagające intensywnego leczenia odwykowego, a zwłaszcza te osoby, wobec których stosowane uprzednio leczenie okazało się niewystarczające.

§ 4. 1. Poradnie i oddziały odwykowe w zakładach są jednostkami organizowanymi i prowadzonymi przez służbę zdrowia więziennictwa.

2. Lekarz wojewódzki, właściwy ze względu na położenie zakładów, powinien zapewnić poradniom i oddziałom odwykowym personel specjalistyczny oraz fachową konsultację w zakresie lecznictwa odwykowego.

3. Zakłady, w których powinny być zorganizowane poradnie odwykowe, określa dyrektor okręgowego zarządu zakładów karnych.

4. Zakłady, w których powinny być zorganizowane oddziały odwykowe, określa dyrektor okręgowego zarządu zakładów karnych, po uzyskaniu zgody dyrektora Centralnego Zarządu Zakładów Karnych Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 5. 1. W skład personelu specjalistycznego poradni i oddziału odwykowego w zakładzie powinni wchodzić: lekarz, psycholog i pielęgniarka. Poradnią lub oddziałem kieruje lekarz lub psycholog.

2. Personel penitencjarny współpracujący z personelem poradni i oddziałów odwykowych, a zwłaszcza wychowawcy w oddziałach odwykowych, powinni być przeszkoleni w zakresie działalności przeciwalkoholowej.

§ 6. Osobom uzależnionym, objętym leczeniem odwykowym w zakładach, zapewnia się zatrudnienie umożliwiające kontynuowanie ustalonego leczenia. Rodzaj zatrudnienia ustala się w porozumieniu z kierownikiem poradni lub oddziału odwykowego.

§ 7. W miarę potrzeby organizuje się kontakty personelu poradni lub oddziału odwykowego w zakładzie z rodzinami osób objętych leczeniem.

§ 8. Poradnia lub oddział odwykowy w zakładzie zwraca się do zakładu leczniczego, który uprzednio prowadził leczenie odwykowe osoby uzależnionej, o udzielenie szczegółowych informacji dotyczących przebiegu tego leczenia. Informacje te powinny być nadesłane w terminie 14 dni.

§ 9. 1. O przebiegu leczenia odwykowego prowadzonego w zakładzie oraz o terminie zwolnienia z zakładu osoby uzależnionej i o potrzebie jej dalszego leczenia poradnia lub oddział odwykowy w zakładzie zawiadamia poradnię odwykową właściwą ze względu na miejsce zamieszkania osoby uzależnionej, przesyłając kartę informacyjną o przebiegu leczenia.